

ved Veiløbene af forrige Aar fratagen dem, og de have derefter ikke nær saa Meget at bestille som mange Andre, der beklæde communale Poster. Personlig vilde jeg have gjort Skridt til reent at affstaae Sognefogderne, men jeg fandt ikke tilstrækkelig Tilslutning i Thinget, og jeg troer ogsaa, at den høitærede Justitsminister bestemt vilde modsætte sig dette. Derimod haaber jeg ikke, at han vil modsætte sig nærværende Udkast, som det nu er redigeret, og jeg skal derfor anbefale det, forbeholdende mig ved første Behandling at udtale mig nærmere derom.

Formanden: Exemplarer af det indbragte Lovforslag skulle blive omdeelte paa de Herrer's Pladser.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen: Anden Behandling af: „Udkast til Lov om extraordinært Pensionstillæg for afflediget Generalleutenant N. C. Lunding.“

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1265 ff.).

Intet Indbringingsforslag var stillet; Lovudkastets Indhold med Titel og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes under Et under Forhandling.

Clausager: Det var allerede under denne Sags første Behandling min Hensigt med saa Ord at udtale min Betragtning over Sagen; men da det forekom mig, at saavel en Deel af Thingets Medlemmer saavel som den høitærede Formand viste nogen Ulyst til en Fortsættelse af Debatten, fandt jeg det rigtigst at vente med at fremsætte, hvad jeg kunde have at sige, til et senere Stadium. Jeg skal da strax erklære, at jeg i alt Væsentligt samstemmer med, hvad der blev fremsført af de ærede Folkethingsmænd for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) og Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylv. Jørgensen), og jeg skal endnu tilføie, at jeg i det Hele taget kun lidt er en Duber, for ikke at sige en Hadet, af det

bestaaende Pensionsvæsen, thi jeg troer, at Statskassen ikke saa sjældent paa den Maade kommer til at udgive bethdelige Summer aldeles uden Grund. Jeg tør maastee nok antage, og jeg troer neppe at staae ene her i Salen med denne Anskuelse, at Mænd ikke saa sjældent udgaae af Statstjenesten med en ganske klækkelig Sum aarligt i Pension, uden at der er nogensomhelst Grund dertil; ja, jeg kunde maastee sige, at de kunde have fortjent noget alt Andet. Men da vi nu have slige Pensionbestemmelser, der efter min Formening ere i høieste Grad gunstige for de Pensionsberettigede, vil jeg selvfølgelig bestemt være imod extraordinære Love af denne Art i saagodtsom alle Tilfælde. Det blev under denne Sags første Behandling gjentagende fremhævet, at det Beløb, der efter den foreliggende Lov vil blive ydet Vedkommende, maa efter hans Alder ikke kunne blive meget Betydeligt. Det er ganske sandt, men det forekommer mig, at vi ikke uden fuld Berettigelse bør bortgive, om det endog er nok saa lille en Sum, thi jeg troer, at vi her passende kunne erindre det gamle Ordssprog: „Mange Vække smaa gjøre en stor Aa“; disse Ord's sande Betydning bliver vistnok altfor ofte glemt i denne Verden. Det blev af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) udtalt som hans Formening, at vi ved en Veilighed som den foreliggende vilde i Ordets egentlige Forstand være gode saavel imod Skatteyderne som imod den paa-gjældende Mand ved at bevilge en saa ringe Sum.

Rettelser i Winthers Foredrag.

- Sp. 1184 Lin. 18—17 f. n.: „han siger det til alle de andre Karle og Piger“ L.: „han siger det til een af de andre Karle eller Piger“.
- 1184 Lin. 8 f. n.: „Standsel“ L.: „Stjersild“.
- 1185 — 7 f. o.: „Maaden“ L.: „Manden“.
- 1186 — 5 f. o.: „i“ L.: „end“.
- 1187 — 3 f. n.: „paatali“ L.: „udtalt“.